

Predmet: Srebrenica (okr. Nedeljko Milidragović i dr.)

Viši sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine

Broj predmeta: K. Po2 3/17

Krivično delo: ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz čl. 142 st. 1 KZ SRJ u saizvršilaštvu, u vezi sa čl. 22 KZ SRJ

Glavni pretres: 01.03.2018.

Izveštaj: Marina Kljaić, posmatrač FHP-a

Ponovno iznošenje odbrane Milivoja Batinice

Glavni pretres, koji je bio prekinut 14. novembra 2017. godine, nastavljen je iznošenjem odbrane optuženog Milivoja Batinice. Optuženi je već jednom iznosio svoju odbranu 7. februara 2017. godine. Prilikom današnjeg iznošenja odbrane, ponovio je da je kao izbeglica iz Sarajeva uhapšen u Zrenjaninu, odakle je sproveden na Jahorinu. Na Jahorini je bio Centar za obuku Specijalne brigade policije Ministarstva unutrašnjih poslova Republike Srpske, u kojem je postao pripadnik te brigade, i to 3. voda prve čete. Najveći broj pripadnika njegove jedinice, njih oko 90%, činili su ljudi koji su, kao i on, prisilno dovedeni. Tretirali su ih kao izdajnike i dezertere i maltretirali prilikom obuke. Dana 11. ili 12. jula 1995. godine, rečeno im je da idu na teren. Po njih su došli autobusi, pa su svi otišli u selo Bjelovac kod Bratunca i smestili se u školu, gde su prenoćili. Sutradan su otišli u Potočare, gde je bilo mnogo civila – žena, dece i starijih ljudi. Među njima nije video vojno sposobne muškarce. Te ili sledeće večeri, krenuli su iz Bjelovca sa zadatkom da obezbeđuju put Bratunac-Konjević Polje. Kada su došli do lokacije na putu gde je određeno da stražare, razmešteni su u grupama od po 2-3 vojnika na udaljenosti od oko 20 do 30 metara. Na deonici puta gde se nalazio, ispred je bila šuma, put je bio krivudav i tokom noći se pucalo sa svih strana. Ljudi su bili uplašeni, pa su pucali u pravcu odakle bi čuli bilo kakav zvuk. Posebno su bili napeti jer se tokom noći predao jedan pripadnik Armije Bosne i Hercegovine (Armije BiH), koji je tom prilikom bacio bombu od koje je jedan policajac poginuo. Nije mu poznato da se te noći još neko predao. Sutradan su počeli da se predaju pripadnici Armije BiH, pa ih se ukupno predalo oko 20 do 30. Neki od njih su imali uniforme, a neki su bili u civilu. Nisu proveravali ko je od njih zaista civil, već su ih sve tretirali kao zarobljenike. Ljude koji su se predali skupljao je kamion u kojem su bili pripadnici VRS, a koji je dolazio iz pravca Konjević Polja i produžavao prema Bratuncu. Iz kamiona su, preko megafona, pozivani Muslimani da se predaju. Druge vojnike koji su bili na toj deonici puta, a koji nisu pripadali njegovoj jedinici, razlikovao je po uniformama. Naime, pripadnici njegove jedinice imali su preko uniforme svetloplave pancire koje su poneli sa Jahorine. Sa lokacije na kojoj se nalazio, okrivljeni nije mogao da vidi da li se i na drugim delovima puta Muslimani predaju. U ranim poslepodnevnim satima vratili su se u Bjelovac, a sutradan su išli u pretres terena kroz šumu prema Konjević Polju – tražili su pripadnike Armije BiH koji se nisu predali. Nikada nije bio u Kravicama, i ranije nije ni čuo za hangar. Samo je nakon povratka u Bjelovac čuo da se u Kravicama dogodio incident – naime, da je Musliman koji se predao oteo pušku i ubio zamenika komandanta Šekovačke brigade. Za vreme ovih događaja, sa njim su se nalazili i pripadnici istog voda: Ljubiša Janić, Nikola Rudan, Savić, čijeg imena ne može da se seti, i Janko Cerovina. Napomenuo je da nikada nije imao nadimak „Arkan”. Ponovio je da je tokom 2011. godine u

Ambasadi BiH u Beogradu davao izjavu istražiteljima Tužilaštva BiH u vezi sa događajima u hangaru, i da je tek tada čuo šta se zaista desilo u hangaru. Nakon tog razgovora, od Tužilaštva BiH je u aprilu 2012. godine dobio mejl u kojem ga istražitelj Nuriz Brkić, sa kojim je razgovarao, obaveštava da je došlo do greške u prepoznavanju, odnosno da ga je neki svedok prilikom prepoznavanja zamenio sa drugim licem. Ostale saoptužene je prvi put video tek na Jahorini, i seća ih se samo „kroz maglu”, iz perioda obuke. Okrivljenog Nedeljka Milidragovića je tokom boravka na terenu video dva puta u Bjelovcu, dok je okrivljenog Aleksu Golijanina video u Konjević Polju i prilikom povratka sa terena na Jahorinu. U momentu kada je bio na obezbeđenju dela puta između Bratunca i Konjević Polja, nje znao da je u blizini selo Kravica, jer ranije nikada nije bio na tom terenu. Da se hangar u Kravicama nalazi na nepun kilometar od mesta gde je bio, saznao je tek 2011. godine, kada je o tome počeo da se raspituje.

Okrivljeni Nedeljko Milidragović i Aleksa Golijanin ni ovoga puta nisu želeli da iznose svoju odbranu, niti da odgovaraju na postavljena pitanja.

Sledeći glavni pretres zakazan je za 29. i 30. mart 2018. godine, sa početkom u 09:30 časova.

Zapažanje monitora

Današnji glavni pretres, u cilju podrške okrivljenima, pratila je grupa pripadnika SRS, među kojima su bili Vojislav Šešelj i Vjerica Radeta.

Fond za humanitarno pravo